

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 juni 2019 met nummer RvVb-A-1819-1104
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0205-SA

Verzoekende partijen	1. de heer Patrick MEYNEN 2. mevrouw Ann DEVRIENDT vertegenwoordigd door advocaat Inke DEDECKER met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Spoorwegstraat 105
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG vertegenwoordigd door de heer Tom ROOSEN
Tussenkommende partij	de bvba GIELEN MARC SCHRIJWERKERIJ vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 30 oktober 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 19 september 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer van 2 mei 2018 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van twee appartementsgebouwen met ondergrondse parkeergarage op de percelen gelegen te 3990 Peer, Molenstraat 22, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 826N, 826M en 828C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 31 december 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 7 februari 2019 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De Raad heeft met het arrest van 26 maart 2019 met nummer RvVb-S-1819-0763 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het arrest van 26 maart 2019 werd aan de partijen betekend met een aangetekende brief van 8 april 2019.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. VERSNELDE RECHTSPLEGING

1.

Artikel 69, tweede lid van het Procedurebesluit bepaalt dat indien de Raad de bestreden beslissing niet heeft geschorst, de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting moet indienen binnen een vervalt termijn van dertig dagen. Doet zij dit niet, dan geldt ten aanzien van haar een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

De verzoekende partijen hebben geen verzoek tot voortzetting ingediend.

2.

Artikel 72, §1 van het Procedurebesluit stelt dat indien er geen verzoek tot voortzetting werd ingediend, de verzoekende partijen binnen een vervalt termijn van vijftien dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van de mededeling door de griffier dat de afstand van geding zal worden uitgesproken, kunnen vragen om te worden gehoord.

De verzoekende partijen hebben niet gevraagd om te worden gehoord binnen de vijftien dagen na de betekening per aangetekende brief van 14 mei 2019 van bovenstaande mededeling door de griffier.

Uit dit stilzitten leidt de Raad af dat de verzoekende partijen niet aandringen op de verdere behandeling en derhalve berusten in de bestreden beslissing.

De Raad stelt de afstand van geding vast in hoofde van de verzoekende partijen.

V. KOSTEN

1.

De verzoekende partijen vragen om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt.

De tussenkomende partij vraagt om de verzoekende partijen te veroordelen tot de kosten van het geding.

2.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

3.

Gelet op het onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding kunnen de verzoekende partijen niet beschouwd worden als partijen die ten gronde in het gelijk gesteld worden.

Ingevolgde deze afstand van geding vallen de door hen betaalde rolrechten, ten hunne laste. Er kan hen geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend.

4.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partijen van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 600 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 juni 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS